

УИМБЪЛДЪН

*История за ценители — от клуба за крокет до
Централния корт*

1877 · 2026

СЕРИЯ

АК Тенис Наследство

ИСТОРИЯ ЗА ЦЕНИТЕЛИ

Уимбълдън

*История, примери, шампиони
и уроците на тревата*

СЕРИЯ

АК Тенис Наследство

В ПАМЕТ НА

Асен Косев

„Бащата“ на варненския тенис

Асен Косев е треньор и педагог, на когото варненският тенис дължи своето начало. Заедно с Николай Николов той е първият възпитаник на специалност „Тенис“ във ВИФ (днес Национална спортна академия). През 60-те години става първият треньор на тениса към „Черно море“ във Варна и изгражда варненска тенис школа, която през 60-те години е много силна.

От неговата школа израства Коста Денчев — победител за Купа „Галеа“ (1967), финалист на Откритото първенство на Югославия (1969) и дългогодишен лидер на варненския тенис. След Косев клубът продължава да расте и да дава шампиони, но всичко започва от онзи първи корт, от първите хвърлени топки и от търпението на един треньор.

Тази серия носи неговото име, защото тенисът, преди да бъде трофей, е възпитание: дисциплина, уважение към противника и вярност към работата всеки ден.

Серия „АК Тенис Наследство“ — в памет на треньора и педагога Асен Косев, „бащата“ на варненския тенис.

Уимбълдън. История за ценители

Серия „АК Тенис Наследство“

Първо издание, октомври 2026

© Издателство КЛЕРОС, 2026. Всички права запазени.

Това е независимо издание с образователна цел. То не е свързано с, одобрено или спонсорирано от The All England Lawn Tennis & Croquet Club. „Wimbledon“ и свързаните с него знаци са търговски марки на своя притежател и се споменават само описателно. Емблемата на корицата е оригинална графика на серията.

Снимката на Асен Косев е предоставена на изданието. Илюстрациите са оригинални за изданието.

Данните за шампионите и резултатите са проверени към октомври 2026 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

По пътя към Централния корт

Предговор: защо Уимбълдън е различен	6
ЧАСТ I · ИСТОРИЯТА	
Клубът, който искаше нов ваяк	8
Братя, сестри и едно 15-годишно момиче	10
Чърч Роуд и ерата на звездите	12
Война, тишина и завръщане	14
Откритата ера: професионалистите идват	16
Династии: от Навратилова до Федерер	18
Новият век: покрив, равенство, технологии	20
Летопис в 40 глави	23
ЧАСТ II · ПРИМЕРИ	
Девет мача, които всеки ценител знае	26
Традициите: белите дрехи, опашката, ягодите	29
Трофеите и надписът над входа	33
ЧАСТ III · ШАМПИОНИ	
Легендите преди Откритата ера	36
Мъже, сингъл · 1968–2026	37
Жени, сингъл · 1968–2026	39
Рекорди за ценители	41
ЧАСТ IV · УРОЦИ	
Десет урока, които Уимбълдън ни учи	44
ПРИЛОЖЕНИЯ	
Малък речник на ценителя	47
Източници	49

Защо Уимбълдън е различен

Има турнири, които се печелят. И има един турнир, който се наследява — от поколение на поколение, като език, като маниер, като начин да стоиш на корта.

Уимбълдън е най-старият тенис турнир в света и единственият от четирите турнира от Големия шлем, който все още се играе на трева. Но това са фактите, които знае всеки. Ценителят знае нещо повече: че тук формата има съдържание. Белите грехи, тишината между точките, тъмнозеленото и лилавото, опашката от хора с палатки, поклонът, който някога се отправяше към Кралската ложа — всичко това не е декор. Това е език, на който турнирът казва: *играта е по-голяма от играча.*

В тази книжка ще минем по четири пътеки. Първата е **историята** — от един клуб за крокет в Южен Лондон, който през 1877 г. организира тенис първенство, за да си плати новия ваялк за тревата, до турнира, който днес се гледа от стотици милиони. Втората са **примененията** — мачовете, традициите и предметите, които превръщат историята в легенда. Третата са **шампионите** — пълните списъци от Откритата ера, рекордите и имената, които ценителят трябва да може да изрече без да се замисли. И четвъртата — **уроците**: какво ни учи Уимбълдън за характера, за дисциплината, за победата и загубата.

Тази книга отваря тенис серията „АК Тенис Наследство“ на издателство КЛЕРОС, посветена на Асен Косев — човекът, когото варненският тенис нарича свой баща. Струва ни се правилно серия в памет на един треньор да започне именно с Уимбълдън: турнира, който повече от всеки друг показва, че големите неща се строят бавно, с търпение, с уважение към традицията и с вяра в следващото поколение.

ЧАСТ

I

Историята

От клуба за крокет на Уорпъл Роуд до най-известния тенис корт на планетата — 150 години, разказани за хора, които обичат детайла.

Клубът, който искаше нов валеж

Най-прочутият тенис турнир в света се ражда от една съвсем практична нужда: клубът има нужда от пари.

На 23 юли 1868 г. група джентълмени в Лондон основава *All England Croquet Club* — Всеанглийския клуб за крокет. По онова време крокетът е модната игра на викторианска Англия: тиха, елегантна, подходяща за градини и за дами в дълги рокли. Клубът наема парцел на Уорпъл Роуд в Уимбълдън, тогава спокойно предградие на югозапад от Лондон.

Само няколко години по-късно в Англия избухва нова мода. През 1874 г. майор Уолтър Клоптън Уингфийлд патентова игра, която нарича „сфайристике“ — предшественик на модерния тенис на трева. Играта е лека, бърза, достъпна и бързо завладява имения и клубове. През 1875 г. и клубът в Уимбълдън отделя част от моравите си за „лаун тенис“. Решението се оказва историческо: само две години по-късно името на клуба вече е *All England Croquet and Lawn Tennis Club*.

Първото първенство

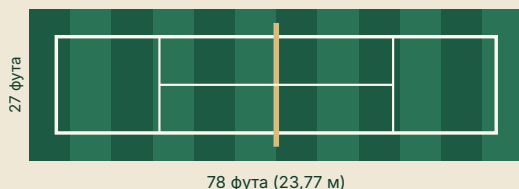
През 1877 г. клубът има проблем: конският валяк, с който се поддържа тревата, се нуждае от ремонт, а касата е празна. Решението е да се организира турнир с входни такси. Обявено е „Първенство по тенис на трева“ за аматьори-джентълмени — и така, буквално заради един валяк, се ражда Уимбълдън.

В първото издание през юли 1877 г. участват 22-ма играчи. Комитетът за целта съставя и правила: корт с размери 78 на 27 фута, мрежа, точкуване по стария „реален тенис“ — 15, 30, 40, гейм. Забележително е, че основата на тези правила е останала почти непроменена до днес. Финалът е отложен заради гъжд — първата от безбройните гъждовни истории на турнира — и се играе пред около 200 зрители, платили по един шилинг. Победител е **Спенсър Гор**, който побеждава Уилям Маршал с 6-1, 6-2, 6-4.

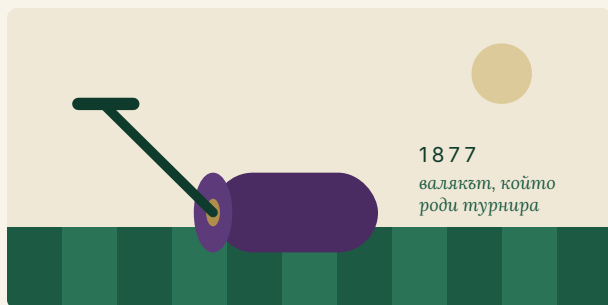
ЗА ЦЕНИТЕЛЯ

Гор, първият шампион, остава скептичен към новата игра. По-късно пише, че човек, изграв „истински“ спортове, едва ли би се увлъкъл сериозно по тениса на трева, защото бил прекалено монотонен. Историята, разбира се, не се съгласява с него.

Кортът за сингъл по правилата от 1877 г. — почти непроменен до днес

Първото първенство е малко, почти семейно. Но в него вече е заложено всичко, което ще направи турнира велик: трева, правила, дисциплина и — може би най-важното — клуб, който се грижи за играта като за свое наследство.

ГЛАВА 2 · 1878–1914

Братя, сестри и едно 15-годишно момиче

В първите десетилетия Уимбълдън е семейна история — в буквалния смисъл на думата.

През 80-те години на XIX век турнирът е владение на близнаците **Уилям и Ърнест Реншоу**. Уилям печели седем титли на сингъл — 1881–1886 и 1889 г. — рекорд, който ще бъде изравнен едва повече от сто години по-късно. Братята превръщат тениса от градинско забавление в атлетичен спорт: изграят агресивно, атакуват мрежата, сервират силно. Пресата нарича този стил „атаката на Реншоу“. Публиката расте толкова бързо, че клубът строи първите истински трибуни.

През 1884 г. турнирът прави две ключови стъпки: към програмата се добавят **сингъл за жени** и **двойки за мъже**. Първата шампионка е **Мог Уотсън**, която във финала побеждава... собствената си сестра Лилиан. Така Уимбълдън започва историята си при жените със семеен финал — сцена, която ще се повтори век по-късно със сестрите Уилямс.

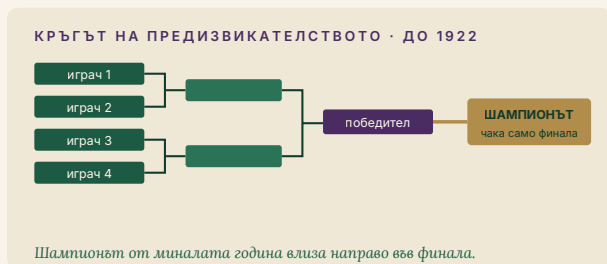

Лоти Дог

През 1887 г. на корта излиза **Шарлот „Лоти“ Дог** — на 15 години и 285 дни. Тя печели титлата и до днес остава най-младата шампионка на сингъл в историята на турнира. Дог печели общо пет титли (1887, 1888, 1891, 1892, 1893), след което просто се отказва от тениса — скучно ѝ е. По-късно става шампионка на Англия по голф, олимпийска медалистка по стрелба с лък и играе хокей на трева за националния отбор. Ценителите я наричат първата универсална спортна звезда.

Братята Дохърти и кръгът на предизвикателството

На прехода между вековете следващата братска двойка — **Реджиналд и Лорънс Дохърти** — доминира и на сингъл, и на двойки. Лорънс печели пет поредни титли (1902–1906). За да се разбере тази епоха, трябва да се познава едно правило, отдавна забравено от широката публика: *кръгът на предизвикателството*. Действащият шампион не играе в основната схема — той чака победителя от турнира и го среща направо във финален мач. Правилото дава огромно предимство на шампиона и е отменено едва през 1922 г.

В началото на XX век турнирът става международен. През 1905 г. американката **Мей Сътън** е първата чуждестранна шампионка, а през 1907 г. австралиеца **Норман Брукс** — първият чужденец при мъжете. Уимбълдън престава да бъде английско първенство и се превръща в световно.

ДЕТАЙЛ

Рекордьорка с най-много титли преди Първата световна война е **Доротея Ламбърт Чеймърс** — седем на сингъл (1903–1914). Финалът ѝ през 1911 г. завършва 6–0, 6–0 — двоен „геврек“, който ще се повтори във финал при жените чак 114 години по-късно.

ГЛАВА 3 • 1919–1939

Чърч Роуд и ерата на звездите

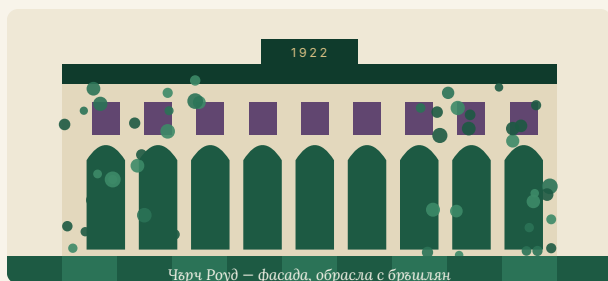
След Първата световна война тенисът се превръща в зрелище — и Уимбълдън има нужда от сцена, достойна за звездите си.

Звездата, която променя всичко, е французката **Сюзан Ленглен**. През 1919 г., на 20 години, тя побеждава седемкратната шампионка Ламбърт Чеймърс с 10–8, 4–6, 9–7 в един от най-драматичните мачове на ранната епоха. Ленглен играе в рокля до пресеца, без корсет и с ръкави до лакътя — за тогавашния морал почти скандално. Движи се като балерина, скача, рискува. Печели шест титли (1919–1923 и 1925) и привлича толкова публика, че старият стадион на Уорпъл Роуд вече не може да я побере.

Новият дом

Клубът купува терен на **Чърч Роуд** и строи нов стадион с Централен корт за около 14 000 зрители. На 26 юни 1922 г. крал Джордж V официално го открива — и, по традиция, валя почти всеки ден от турнира. Името „Централен корт“ първоначално е буквално: кортът е в центъра на комплекса. С годините разширенията го изместват, но името остава — както и много други неща в Уимбълдън, които надживяват първоначалната си логика.

През 20-те години на корта господстват „**Четиримата мускетари**“ на Франция — Жан Боротра, Ръоне Лакост, Анри Коше и Жак Бруньон. Между 1924 и 1929 г. французите печелят всяка титла при мъжете на сингъл. Срещу тях стои американецът **Бил Тилдън** — шампион през 1920, 1921 и, на 37 години, през 1930 г.

Хелън Уилс и Фред Пери

При жените 30-те години са ерата на **Хелън Уилс Муди** — американка с безизразно лице, наричана „Малката покерджийка“. Тя печели осем титли на сингъл (1927–1930, 1932, 1933, 1935, 1938) — рекорд, оцелял половин век.

При мъжете Англия най-сетне има свой герой: **Фред Пери**, син на работник и бивш световен шампион по тенис на маса, печели три поредни титли (1934–1936). След това става професионалист — а професионалистите са забранени в Уимбълдън. Клубът дълго се отнася към него хладно. Едва през 1984 г., на 50-годишнината от първата му победа, пред портите е открита негова статуя. В следващите 77 години нито един британец не повтаря постижението му.

В края на десетилетието американецът **Дон Бъдж** печели през 1938 г. и четирите турнира от Големия шлем в една година — първият в историята.

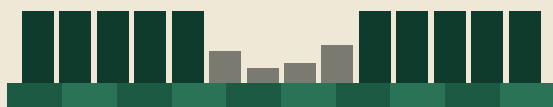
ГЛАВА 4 · 1940–1967

Война, тишина и завръщане

Между 1940 и 1945 г. турнир няма. Теренът на клуба служи на фронта у дома: пожарни и линейки, военни части, дори ферма — в паркинга се отглеждат прасета, кокошки и зайци. През октомври 1940 г. германски бомби удрят Централния корт и унищожават около 1 200 седалки. Когато през 1946 г. турнирът се връща, част от трибуните все още е повредена, а пред публиката стои една зееща рана — напомняне какво е струвало завръщането.

ОКТОМВРИ 1940

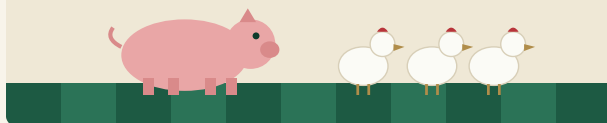
около 1 200 места на Централния корт са унищожени

Следвоенните години носят нови имена. Американецът **Джак Креймър** печели през 1947 г. и става пръв шампион, играл в къси панталони. При жените доминират американките — **Морийн Конъли**, „Малката Мо“, печели три поредни титли (1952–1954), преди кариерата ѝ да бъде прекъсната от злополука с кон.

1940–1945

в паркинга на клуба се отглеждат прасета и кокошки

Алтия Гибсън

През 1957 г. **Алтия Гибсън** става първата чернокожа шампионка на Уимбълдън, а през 1958 г. защитава титлата си. Кралица Елизабет II ѝ връчва трофея. За ценителя това е повече от спортен факт: в свят, в който много клубове все още затварят вратите си за хора с различен цвят на кожата, Уимбълдън показва, че кортът е за най-добрия.

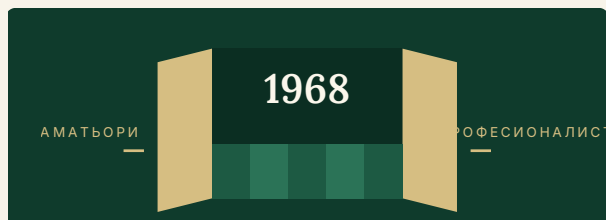
Австралийската епоха

50-те и 60-те години са златният век на австралийския тенис. Лю Хоуд, Нийл Фрейзър, Рой Емерсън, Джон Нюкъмб и най-вече **Рог Лейвър** — шампион през 1961 и 1962 г. При жените блести бразилката **Мария Буено** (1959, 1960, 1964), елегантна и артистична, а австралийката **Маргарет Смит (по-късно Корт)** трупа титли.

ГОЛЯМОТО ПРОТИВОРЕЧИЕ

Десетилетия наред Уимбълдън е строго аматьорски. Най-добрите играчи стават професионалисти — и изчезват от турнира. Публиката гледа шампиони, които знае, че не са най-добрите в света. Тази „фалшива аматьорщина“ — с тайни плащания под масата — става неудържима до края на 60-те години.

През 1967 г. клубът провежда пробен професионален турнир на Централния корт. Успехът е огромен. Решението е взето: от 1968 г. Уимбълдън ще бъде открит за всички.

Откритата ера: професионалистите идват

През 1968 г. започва т.нар. Открита ера. Първите шампиони на новия Уимбълдън са **Род Лейвър** и **Били Джийн Кинг** — и двамата вече легенди. Лейвър печели и през 1969 г., годината на втория си календарен Голям шлем. Кинг ще стане най-влиятелната фигура в историята на женския тенис: шест титли на сингъл и общо 20 титли в Уимбълдън, рекорд, който по-късно ще бъде изравнен от Мартина Навратилова.

Бойкотът от 1973 г.

Професионализмът носи и конфликти. През 1973 г. югославската федерация наказва Никола Пилич за отказ да играе за Купа „Дейвис“. Невосъздадената асоциация на професионалистите АТР застава зад него: **81 играчи**, сред тях 12 от 16-те поставени, бойкотират турнира. Шампион става чехът **Ян Кодеш**. Уимбълдън оцелява — но светът на тениса разбира, че играчите вече имат глас.

1973 · 81 ИГРАЧИ БОЙКОТИРАТ ТУРНИРА

Борз, Макенроу и Конърс

Шведът **Бьорн Борз** печели пет поредни титли (1976–1980) — с ледено спокойствие, от основната линия, на настилка, за която всички смятаха, че принадлежи на атакуващите. Неговата противоположност е американецът **Джон Макенроу** — гений с ръка на художник и темпе-

рамент на буря. Финалът им през 1980 г. е сред най-великите мачове в историята (виж Част II). През 1981 г. Макенроу най-сетне побеждава Борг — и шведът, едва на 25, скоро се оттегля. Между тях е **Джими Конърс** — шампион през 1974 и 1982 г., боец, който превръща всеки мач в улична битка.

През 1975 г. **Артур Аш** побеждава Конърс с тактически шедьовър и става първият чернокож шампион при мъжете.

ФИНАЛ 1980					
Борг	1	7	6	6	8
Макенроу	6	5	3	7	6

тайбрекът в четвъртия сет: 16-18 · 22 минути

Тийнейджърът от Лаймен

През 1985 г. непоставеният **Борис Бекер**, на 17 години и 227 дни, печели титлата с гмуркания по тревата и сервис като оръдеен изстрел. Той е най-младият шампион при мъжете в историята. Германия се влюбва в тениса — и само три години по-късно в турнира триумфира друга германска звезда.

Краят на 80-те принадлежи на атакуващите: **Пам Кеш** (1987), който се изкачва през трибуните до ложата на семейството си, създавайки нова традиция, и **Стефан Едберг** (1988, 1990) — може би най-чистият волейор на своето време.

ГЛАВА 6 · 1978–2012

Династии: от Навратилова до Федерер

Ако някой играч може да бъде наречен „кралица на Уимбълдън“, това е **Мартина Навратилова**. Родена в Чехословакия, тя печели първата си титла през 1978 г. и последната – деветата – през 1990 г., на 33 години. Шест от тях са поредни (1982–1987). Атлетична, атакуваща, с идеален волей, Навратилова издига физическата подготовка в женския тенис на ново ниво. Съперничеството ѝ с **Крис Евърт** – студената прецизност от основната линия срещу атаката – е една от най-красивите драми в спорта.

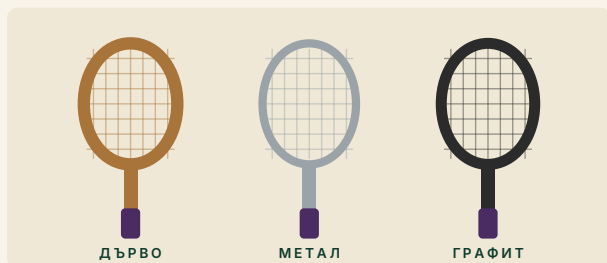
След нея идва **Щефи Граф** – седем титли (1988–1989, 1991–1993, 1995–1996), със смъртоносен форхенг и бекхенг-слайс, който на тревата е почти неизграем. През 1988 г. тя печели Златния шлем: четирите големи турнира и олимпийско злато в една година.

Сампрас: тиха сила

През 90-те години мъжкият тенис на трева принадлежи на **Пийт Сампрас**. Седем титли за осем години (1993–1995, 1997–2000) – с най-добрия сервिस на своето време, спокоен, почти безстрастен. Единственото прекъсване е 1996 г., когато холандецът Рихард Крайчек из-

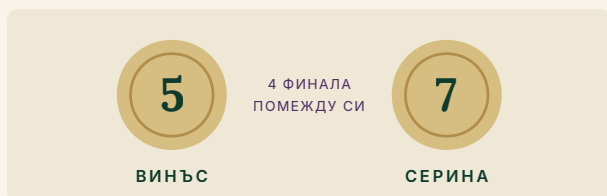
ненадващо печели. През 2001 г. младият швейцарец Роджър Федерер елиминира Сампрас в четвъртия кръг — символична смяна на поколенията.

Същата 2001 г. ражда една от най-романтичните истории: хърватинът **Горан Иванишевич**, три пъти финалист, вече 125-и в света и допуснат само с „уайлд кард“, печели титлата в понеделнишки финал пред публика, наредила се на опашка за билети.

Сестрите

От 2000 г. женският турнир е семейна сага — **Винъс и Серина Уилямс**. Винъс печели пет титли (2000, 2001, 2005, 2007, 2008), Серина — седем (2002, 2003, 2009, 2010, 2012, 2015, 2016). Четири пъти се срещат във финала. Сто и двадесет години след Мог и Лилиан Уотсън Уимбълдън отново гледа сестри една срещу друга.

Федерер

Роджър Федерер печели първата си титла през 2003 г., а осмата — рекордна — през 2017 г., на 35 години и без загубен сет. Между тях са пет поредни титли (2003–2007), съперничеството с Рафаел Нагал и финалът от 2008 г. — може би най-великият мач в историята (виж

Част II). Федерер е въплъщение на това, което Уимбълдън обича: елегантност, лекота, бели дрехи, които изглеждат като униформа, и поведение на джентълмен.

През 2012 г. Федерер побеждава във финала **Анди Мъри**, който плаче пред публиката. Година по-късно — през 2013 г. — Мъри се връща и печели. Британец при мъжете — за пръв път от 77 години, от Фред Пери насам.

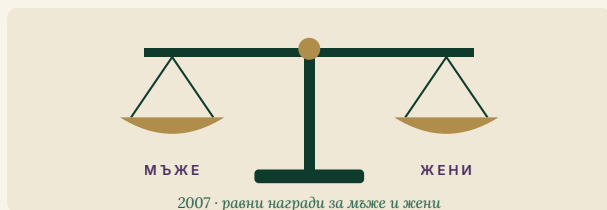

ГЛАВА 7 · 2007–2026

Новият век: покрив, равенство, технологии

Най-традиционният турнир в света се оказва и един от най-умните в промяната. Тайната е проста: променя се формата, никога същността.

През 2007 г. Уимбълдън прави две исторически стъпки. Първо, въвежда **равни парични награди** за мъже и жени — след дълга кампания на Били Джийн Кинг и Винъс Уилямс. Второ, на корта се появява системата „**Ястребово око**“ (Hawk-Eye) за електронна проверка на спорни топки.

През **2009 г.** над Централния корт е поставен **подвижен покрив**. За пръв път е затворен по време на мач на 29 юни 2009 г. — Амели Моресмо срещу Динара Сафина. Вековната шега, че английското лято е най-сериозният противник на Уимбълдън, губи част от силата си. През 2019 г. покрив получава и Корт № 1.

Ерата на Джокович

Новак Джокович печели седем титли (2011, 2014, 2015, 2018, 2019, 2021, 2022) и изравнява Сампрас и Уилям Реншоу. Финалът му срещу Федерер през 2019 г. продължава 4 часа и 57 минути и е първият, решен при 12–12 в петия сет. От 2022 г. правилото е уеднаквено за всички турнири от Големия шлем: при 6–6 в решаващия сет се играе тайбрек до 10 точки.

Пауза и ново поколение

През **2020 г.** турнирът е отменен заради пандемията — за пръв път от Втората световна война. През 2022 г. е премахнат и „Средният неделен ден“ без мачове — играе се всеки ден от двете седмици.

След 2023 г. щафетата преминава. Испанецът **Карлос Алкарас** побеждава Джокович в два поредни финала (2023, 2024). През 2025 г. италианецът **Яник Синер** побеждава Алкарас с 4–6, 6–4, 6–4, 6–4 и става първият италиански шампион, а през 2026 г. защитава титлата срещу **Александър Зверев** – 6–7, 7–6, 6–3, 6–4.

При жените десетилетието е белязано от разнообразие: Ашли Барти (2021), Елена Рибакина (2022), непоставената Маркета Вондроушова (2023), Барбора Крейчикова (2024), Ига Швьонтек (2025) с 6–0, 6–0 във финала – първият такъв финал при жените от 1911 г. – и **Линда Носкова** (2026), която на 21 години побеждава сънародничката си Каролина Мухова с 6–2, 5–7, 6–3 в първия изцяло чешки финал на голям турнир в Откритата ера.

КРАЯТ НА ЕДНА ПРОФЕСИЯ

От 2025 г. линейните съдии на Уимбълдън са заменени изцяло от електронна система за отсъждане. След близо 150 години мъжете и жените в елегантни униформи по линиите изчезват от корта – една от най-обсъжданите промени в историята на турнира.

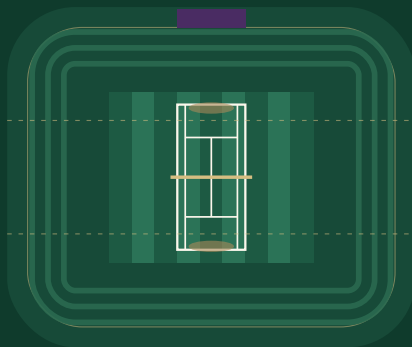
Летонис в 40 гату

- 1868** Основан е All England Croquet Club (23 юли).
- 1875** Клубът отделя морави за тенис на трева.
- 1877** Първото първенство; шампион — Спенсър Гор.
- 1878** Сервисът „отгоре“ се появява в играта.
- 1881** Първата от седемте титли на Уилям Реншоу.
- 1884** Първи турнири при жените и на двойки при мъжете.
- 1887** Лоти Дог печели на 15 години.
- 1902** Slazenger става доставчик на топките — до днес.
- 1905** Мей Сътън — първата чуждестранна шампионка.
- 1907** Норман Брукс — първият чуждестранен шампион.
- 1913** Въведени са двойки за жени и смесени двойки.
- 1919** Сюзан Ленглен печели първата от шестте си титли.
- 1922** Преместване на Чърч Роуд; край на кръга на предизвикателството.
- 1924** Начало на ерата на „Четиримата мускетари“.
- 1927** Първо радиопредаване на живо от турнира (BBC).
- 1934** Първата от трите титли на Фред Пери.
- 1937** Първо телевизионно предаване от Уимбълдън.
- 1940** Бомби удрят Централния корт.
- 1946** Турнирът се завръща след войната.
- 1957** Алтия Гибсън — първата чернокожа шампионка.
- 1968** Начало на Откритата ера.
- 1971** Въведен е тайбрекът (тогава при 8–8).
- 1973** Бойкотът на 81 играчи на АТР.

- 1975** Артър Аш побеждава Джими Конърс.
- 1976** Начало на петте поредни титли на Борг.
- 1980** Тайбрекът 18-16: Борг — Макенроу.
- 1985** Борис Бекер печели на 17.
- 1990** Деветата титла на Навратилова.
- 2001** Иванишевич печели с „уайлд кард“; въведена е 100% райграс.
- 2003** Краят на задължителния поклон към Кралската ложа; първа титла на Федерер.
- 2007** Равни награди за мъже и жени; „Ястребово око“.
- 2008** Финалът Нагал — Федерер.
- 2009** Подвижен покрив над Централния корт.
- 2010** Искър — Майю: 11 часа и 5 минути.
- 2013** Андри Мъри прекъсва 77-годишното чакане.
- 2017** Осма титла на Федерер — на 35 години.
- 2019** Първият финален тайбрек при 12-12; покрив над Корт № 1.
- 2020** Турнирът е отменен заради пандемията.
- 2025** Електронно отсъждане вместо линейни съдии; Синер — първи италиански шампион.
- 2026** Синер защитава титлата; Носкова — нова шампионка при жените.

Ч А С Т

II

Примери

Мачовете, които се разказват като легенди, традициите, които пазят духа, и предметите, около които се събира цялата история.

Девет мача, които всеки ценител знае

1919 · ФИНАЛ НА КРЪГА НА ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВОТО

Ленглен — Ламбърт Чеймърс

10–8, 4–6, 9–7

Двадесетгодишната французойка срещу седемкратната шампионка, 40-годишна. Ленглен спасява два мачбола. Мачът, който поставя началото на женския тенис като зрелище — и на модата на корта.

1975 · ФИНАЛ

Аш — Конърс

6–1, 6–1, 5–7, 6–4

Конърс е голям фаворит. Аш изненадва с план — бавни, ниски топки, смяна на ритъма, никаква скорост, от която защитникът да се храни. Мач, който се преподава като урок по тактика.

1980 · ФИНАЛ

Борг — Макенроу

1–6, 7–5, 6–3, 6–7 (16–18), 8–6

Тайбрекът в четвъртия сет продължава 22 минути; Макенроу спасява пет мачбола и го печели 18–16. Всички мислят, че Борг е сломен. Шведът губи само три точки на собствен сервис в петия сет и печели петата си поредна титла.

1985 · ФИНАЛ

Бекер — Къран

6–3, 6–7, 7–6, 6–4

Непоставен 17-годишен германец печели Уимбълдън. Ражда се звезда и цяла нация открива тениса.

1993 и 1998 · ФИНАЛИ

Яна Новотна — от сълзите до трофея

1993: загуба от Граф · 1998: победа над Тозиа

През 1993 г. Новотна води на Граф с 4–1 и сервис в третия сет — и губи. На церемонията плаче на рамото на херцогинята на Кент, която ѝ казва, че един ден ще победи. Пет години по-късно Новотна печели титлата.

2001 · ФИНАЛ (ПОНЕДЕЛНИК)

Иванишевич — Рафтър

6–3, 3–6, 6–3, 2–6, 9–7

Дъждът премества финала за понеделник; билетите се продават на опашка. Трибуните са пълни с обикновени фенове, които пеят като на футбол. Хърватинът с „уайлд кард“ печели на четвъртия си шампионски мачбол.

WILD
CARD

125-и

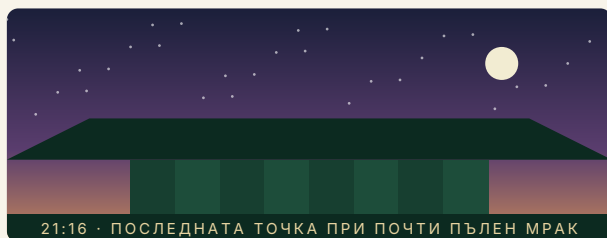
в света · шампион 2001

2008 · ФИНАЛ

Нагал — Федерер

6-4, 6-4, 6-7 (5), 6-7 (8), 9-7 · 4 ч. 48 мин.

Два прекъсвания заради дъжд, финал, завършил почти в тъмнина, Федерер се връща от 0-2 сета и спасява шампионски точки. Нагал прекъсва петгодишната му серия. Мнозина го наричат най-великия мач, игран някога.

2010 · ПЪРВИ КРЪГ

Иснър — Майю

6-4, 3-6, 6-7, 7-6, 70-68 · 11 ч. 5 мин. · 22-24 юни

Най-дългият мач в историята на тениса. Три дни, 183 гейма; таблото на корта спира да работи при 47-47. Днес на Корт № 18 има паметна плоча.

ПЪРВИ КРЪГ 2010 · 11 Ч. 5 МИН.					
Иснър	6	3	6	7	70
Майю	4	6	7	6	68

183 гейма за три дни — таблото спира при 47-47

2019 · ФИНАЛ

Джокович — Федерер

7-6, 1-6, 7-6, 4-6, 13-12 (3) · 4 ч. 57 мин.

Федерер има два шампионски мача на свой сервис при 8-7 в петия сет. Джокович ги спасява и печели първия финален тайбрек при 12-12 в историята на турнира. Най-дългият финал на Уимбълдън.

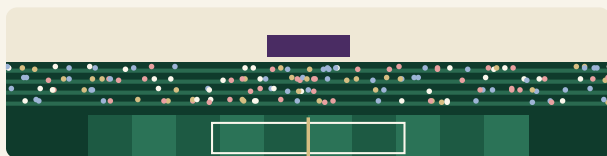
ФИНАЛ 2019 · 4 Ч. 57 МИН.					
Джокович	7	1	7	4	13
Федерер	6	6	6	6	12

първият финален тайбрек при 12-12

ТРАДИЦИИ

Белите грехи, опашката, ягодите

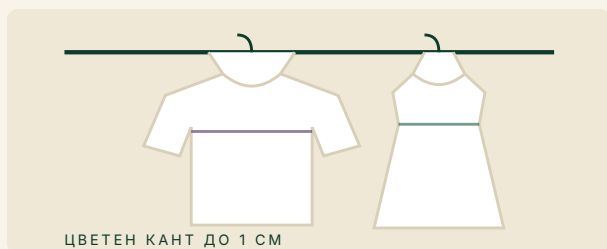
В Уимбълдън традицията не е носталгия. Тя е стратегия: начин турнирът да остане разпознаваем във всяка епоха.

Изцяло в бяло

Правилото за бялото облекло датира от 80-те години на XIX век: петната от пот по белия плат се виждаха най-малко и това се смяташе за въпрос на приличие. Днес правилото е най-строгото в про-

фесионалния спорт: облеклото трябва да е „почти изцяло бяло“, включително обувките, подметките, шапките и бельото, което се вижда. Цветен кант е допустим само в рамките на 1 сантиметър. От 2023 г. жените могат да носят тъмни къси клинове под полите си – промяна, поискана от самите играчки.

Опашката

Уимбълдън е един от малкото големи турнири, които все още продават билети за главните кортове в деня на мача – на хора, наредили се на *The Queue*. Хиляди фенове нощуват с палатки в парка до клуба. Всеки получава номерирана карта, а стюардите следят реда. Опашката има свой етикет – и самата тя се е превърнала в забележителност.

Ягоди със сметана

Традиционното лакомство на турнира. По данни на клуба на всяко издanie се сервират средно около 200 000 порции, а ягодите се берат предишния ден във ферми в Кент. Цената на порцията се следи от пресата толкова внимателно, колкото и резултатите.

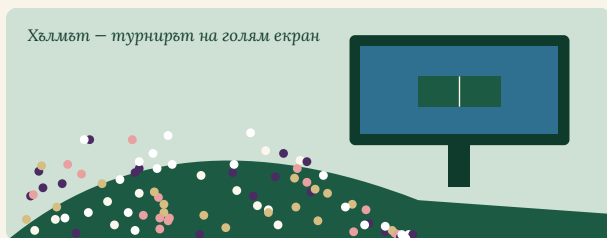
Тревата

От 2001 г. кортовете са засети със 100% английски райграс — по-издръжлив сорт, който позволява по-бавна и висока топка. По време на турнира тревата се коси на 8 мм. До втората седмица основните линии са изтъркани до пръст — живата карта на играта, която се вижда отгоре.

Кралската ложа и поклонът

Десетилетия наред игратите на Централния корт се покланят (или правят реверанс) към Кралската ложа. От 2003 г. обичаят е задължителен само ако присъства монархът или принцът на Уелс.

Руфъс

Ястреб на име Руфъс патрулира над кортовете всяка сутрин, за да прогонва гълъбите. Той има собствена акредитация и почитатели по целия свят.

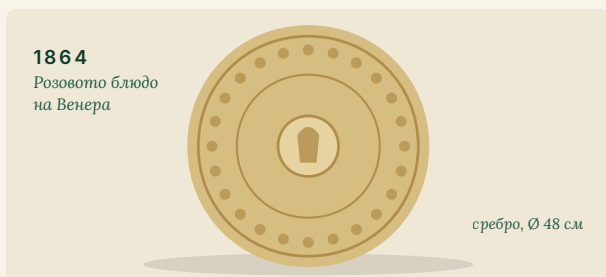
Без реклами

Около кортовете няма рекламни пана в обичайния смисъл — само дискретни знаци на малко на брой партньори. Тъмнозеленото и лилавото, цветовете на клуба, са навсякъде. Именно сдържаността кара марката да изглежда по-ценна.

Трофеите и надписът над входа

Шампионът при мъжете получава **позлатена сребърна купа**, изработена през 1887 г., висока около 47 см. На нея е гравирано: „Шампион на света на сингъл на Всеанглийския клуб по тенис на трева“. Купата никога не напуска клуба — победителят получава умалено копие.

Шампионката получава **„Розовото блюдо на Венера“** (Venus Rosewater Dish) — сребърен поднос, изработен от фирмата Elkington през 1864 г., по-стар от самия турнир. Украсата представя митологични сцени, а в центъра седи Умереността — подходяща добродетел за победител.

Двата реда на Киплинг

Над входа, през който играчите излизат на Централния корт, са изписани два реда от стихотворението „Ако“ на Ръдйард Киплинг:

*If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two impostors just the same*

„АКО ПОСРЕЩНЕШ ТРИУМФА И БЕДАТА И С ДВАМАТА ИЗМАМНИЦИ
ЕДНАКВО СЕ ДЪРЖИШ“

Всеки, който излиза на този корт — шампион или дебютант — минава под тези думи. Те са може би най-кратката философия на спорта, писана някога: победата и загубата са временни; характерът остава.

1864

година на изработване на
блюдото на Венера

1887

година на купата при мъжете

1902

от тогава Slazenger доставя
топките

ЧАСТ

III

Шампиони

Имената, изписани на почетните табла в клуба — от легендите на аматьорската епоха до шампионите на 2026 г.

Легендите преди Откритата ера

Избрани шампиони на сингъл от аматьорската епоха — имената, без които историята на турнира не може да бъде разказана.

ШАМПИОН	СТРАНА	ТИТЛИ
Спенсър Гор	Великобритания	1877
Уилям Реншоу	Великобритания	7 · 1881–86, 1889
Мог Уотсън	Великобритания	2 · 1884, 1885
Лоти Дог	Великобритания	5 · 1887–88, 1891–93
Лорънс Дохърти	Великобритания	5 · 1902–06
Доротейа Ламбърт Чеймърс	Великобритания	7 · 1903–14
Норман Брукс	Австралия	2 · 1907, 1914
Сюзан Ленглен	Франция	6 · 1919–23, 1925
Бил Тилдън	САЩ	3 · 1920, 1921, 1930
Жан Боротра	Франция	2 · 1924, 1926
Ръоне Лакост	Франция	2 · 1925, 1928
Анри Коше	Франция	2 · 1927, 1929
Хелън Уилс Муди	САЩ	8 · 1927–38
Фред Пери	Великобритания	3 · 1934–36
Дон Бъдж	САЩ	2 · 1937, 1938
Джак Креймър	САЩ	1947
Морийн Конъли	САЩ	3 · 1952–54
Лю Хоуг	Австралия	2 · 1956, 1957
Алтия Гибсън	САЩ	2 · 1957, 1958
Мария Буено	Бразилия	3 · 1959, 1960, 1964
Рог Лейвър	Австралия	2 · 1961, 1962
Маргарет Смит (Корт)	Австралия	2 · 1963, 1965
Рой Емерсън	Австралия	2 · 1964, 1965
Били Джийн Кинг	САЩ	3 · 1966–68
Мануел Сантана	Испания	1966
Джон Нюкъмб	Австралия	1967

Мъже, сингъл · 1968–2026

ГОД.	ШАМПИОН	ФИНАЛИСТ	
1968	Род Лейвър	Тони Рои	AUS
1969	Род Лейвър	Джон Нюкълм	AUS
1970	Джон Нюкълм	Кен Розуол	AUS
1971	Джон Нюкълм	Стан Смит	AUS
1972	Стан Смит	Илие Настасе	USA
1973	Ян Кодеш	Александър Метревели	TCH
1974	Джими Конърс	Кен Розуол	USA
1975	Артър Аш	Джими Конърс	USA
1976	Бьорн Борг	Илие Настасе	SWE
1977	Бьорн Борг	Джими Конърс	SWE
1978	Бьорн Борг	Джими Конърс	SWE
1979	Бьорн Борг	Роско Танър	SWE
1980	Бьорн Борг	Джон Макенроу	SWE
1981	Джон Макенроу	Бьорн Борг	USA
1982	Джими Конърс	Джон Макенроу	USA
1983	Джон Макенроу	Крис Луис	USA
1984	Джон Макенроу	Джими Конърс	USA
1985	Борис Бекер	Кевин Къран	FRG
1986	Борис Бекер	Иван Лендъл	FRG
1987	Пат Кеш	Иван Лендъл	AUS
1988	Стефан Едберг	Борис Бекер	SWE
1989	Борис Бекер	Стефан Едберг	FRG
1990	Стефан Едберг	Борис Бекер	SWE
1991	Михаел Щих	Борис Бекер	GER
1992	Андре Агаси	Горан Иванишевич	USA
1993	Пийт Сампрас	Джим Къриър	USA
1994	Пийт Сампрас	Горан Иванишевич	USA
1995	Пийт Сампрас	Борис Бекер	USA
1996	Рихард Крайчек	МалиВай Уошингтън	NED

ГОД.	ШАМПИОН	ФИНАЛИСТ	
1997	Пийт Сампрас	Седрик Пиолин	USA
1998	Пийт Сампрас	Горан Иванишевич	USA
1999	Пийт Сампрас	Андре Агаси	USA
2000	Пийт Сампрас	Патрик Рафтър	USA
2001	Горан Иванишевич	Патрик Рафтър	CRO
2002	Лейтън Хюит	Давид Налбандян	AUS
2003	Роджър Федерер	Марк Филипусис	SUI
2004	Роджър Федерер	Анди Родик	SUI
2005	Роджър Федерер	Анди Родик	SUI
2006	Роджър Федерер	Рафаел Нагал	SUI
2007	Роджър Федерер	Рафаел Нагал	SUI
2008	Рафаел Нагал	Роджър Федерер	ESP
2009	Роджър Федерер	Анди Родик	SUI
2010	Рафаел Нагал	Томаш Бердих	ESP
2011	Новак Джокович	Рафаел Нагал	SRB
2012	Роджър Федерер	Анди Мъри	SUI
2013	Анди Мъри	Новак Джокович	GBR
2014	Новак Джокович	Роджър Федерер	SRB
2015	Новак Джокович	Роджър Федерер	SRB
2016	Анди Мъри	Милош Раонич	GBR
2017	Роджър Федерер	Марин Чилич	SUI
2018	Новак Джокович	Кевин Андерсън	SRB
2019	Новак Джокович	Роджър Федерер	SRB
2020	—	турнирът е отменен	
2021	Новак Джокович	Матео Беретини	SRB
2022	Новак Джокович	Ник Кириос	SRB
2023	Карлос Алкарас	Новак Джокович	ESP
2024	Карлос Алкарас	Новак Джокович	ESP
2025	Яник Синер	Карлос Алкарас	ITA
2026	Яник Синер	Александър Зверев	ITA

Жени, сингъл · 1968–2026

ГОД.	ШАМПИОНКА	ФИНАЛИСТКА	
1968	Били Джийн Кинг	Джуди Тегарт	USA
1969	Ан Джоунс	Били Джийн Кинг	GBR
1970	Маргарет Корт	Били Джийн Кинг	AUS
1971	Ивон Гулагонг	Маргарет Корт	AUS
1972	Били Джийн Кинг	Ивон Гулагонг	USA
1973	Били Джийн Кинг	Крис Евърт	USA
1974	Крис Евърт	Олга Морозова	USA
1975	Били Джийн Кинг	Ивон Гулагонг Коули	USA
1976	Крис Евърт	Ивон Гулагонг Коули	USA
1977	Върджиния Уейд	Бети Щюве	GBR
1978	Мартина Навратилова	Крис Евърт	TCH
1979	Мартина Навратилова	Крис Евърт	TCH
1980	Ивон Гулагонг Коули	Крис Евърт	AUS
1981	Крис Евърт	Хана Мандликова	USA
1982	Мартина Навратилова	Крис Евърт	USA
1983	Мартина Навратилова	Андреа Йегер	USA
1984	Мартина Навратилова	Крис Евърт	USA
1985	Мартина Навратилова	Крис Евърт	USA
1986	Мартина Навратилова	Хана Мандликова	USA
1987	Мартина Навратилова	Щефи Граф	USA
1988	Щефи Граф	Мартина Навратилова	FRG
1989	Щефи Граф	Мартина Навратилова	FRG
1990	Мартина Навратилова	Зина Гарисън	USA
1991	Щефи Граф	Габриела Сабатини	GER
1992	Щефи Граф	Моника Селеш	GER
1993	Щефи Граф	Яна Новотна	GER
1994	Кончита Мартинес	Мартина Навратилова	ESP
1995	Щефи Граф	Аранча Санчес Викарио	GER
1996	Щефи Граф	Аранча Санчес Викарио	GER

ГОД.	ШАМПИОНКА	ФИНАЛИСТКА	
1997	Мартина Хингис	Яна Новотна	SUI
1998	Яна Новотна	Натали Тозиа	CZE
1999	Линдзи Дейвѝнпорт	Щефи Граф	USA
2000	Винѝс Уилямс	Линдзи Дейвѝнпорт	USA
2001	Винѝс Уилямс	Жустин Енен	USA
2002	Серина Уилямс	Винѝс Уилямс	USA
2003	Серина Уилямс	Винѝс Уилямс	USA
2004	Мария Шарапова	Серина Уилямс	RUS
2005	Винѝс Уилямс	Линдзи Дейвѝнпорт	USA
2006	Амели Моресмо	Жустин Енен	FRA
2007	Винѝс Уилямс	Марион Бартоли	USA
2008	Винѝс Уилямс	Серина Уилямс	USA
2009	Серина Уилямс	Винѝс Уилямс	USA
2010	Серина Уилямс	Вера Звонарьова	USA
2011	Петра Квитова	Мария Шарапова	CZE
2012	Серина Уилямс	Агнешка Радванска	USA
2013	Марион Бартоли	Сабине Лисицки	FRA
2014	Петра Квитова	Южени Бушар	CZE
2015	Серина Уилямс	Гарбине Мугуруса	USA
2016	Серина Уилямс	Анжелик Кербер	USA
2017	Гарбине Мугуруса	Винѝс Уилямс	ESP
2018	Анжелик Кербер	Серина Уилямс	GER
2019	Симона Халеп	Серина Уилямс	ROU
2020	—	турнирѝт е отменен	
2021	Ашли Барти	Каролина Плишкова	AUS
2022	Елена Рибакина	Онс Жабер	KAZ
2023	Маркета Вондроушова	Онс Жабер	CZE
2024	Барбора Крейчикова	Жасмин Паолини	CZE
2025	Ига Швѝонтек	Аманда Анисимова	POL
2026	Линда Носкова	Каролина Мухова	CZE

ЧИСЛАТА

Рекорди за ценители

9

титли на сингъл — Мартина Навратилова, рекорд за всички времена

8

титли на сингъл — Роджър Федерер, рекорд при мъжете

20

общо титли — Били Джийн Кинг и Мартина Навратилова

ТИТЛИ В ОТКРИТАТА ЕРА ПО ДЪРЖАВИ · 1968–2026

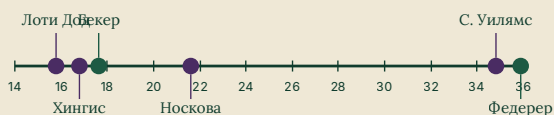

* Включително Чехословакия; Германия — включително ФРГ.

Най-млада шампионка	Лоти Дог, 15 г. и 285 дни (1887)
Най-млад шампион	Борис Бекер, 17 г. и 227 дни (1985)
Най-възрастен шампион в Откритата ера	Роджър Федерер, 35 г. (2017)
Най-много поредни титли, мъже	Уилям Реншоу (1881–1886), Бьорн Борг (1976–1980), Роджър Федерер (2003–2007)
Най-много поредни титли, жени	Мартина Навратилова — 6 (1982–1987)
Най-дълъг мач	Иснър — Майю, 11 ч. 5 мин. (2010)
Най-дълъг финал	Джокович — Федерер, 4 ч. 57 мин. (2019)
Шампион с „уайлд кард“	Горан Иванишевич (2001), 125-и в света
Непоставени шампиони	

	Борис Бекер (1985), Горан Иванишевич (2001), Маркета Вондроушова (2023)
Финал 6–0, 6–0 при жените	Ламбърт Чеймърс (1911), Ига Швънтек (2025)
Титли без загубен сет в турнира	Бьорн Борг (1976), Роджър Федерер (2017) и др.
Най-дълго чакане на домакин	77 години между Фред Пери (1936) и Анги Мъри (2013)

ВЪЗРАСТ НА ШАМПИОНИТЕ

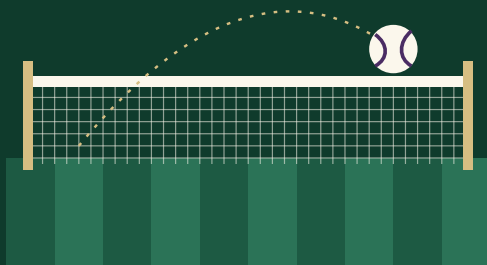

ЧЕШКАТА ШКОЛА

Навратилова, Новотна, Квитова, Вондроушова, Крейчикова, Носкова — малко страни имат толкова богата история при жените в Уимбълдън. През 2026 г. финалът Носкова — Мухова е първият изцяло чешки финал на турнир от Големия шлем в Откритата ера.

ЧАСТ

IV

Уроци

Какво ни учи най-старият турнир в света — за характера, дисциплината, традицията и онава, което остава, когато аплодисментите утихнат.

Какво ни учи Уимбълдън

1 Големите неща започват с малка нужда

Уимбълдън не е замислен като най-великия турнир в света. Той е начин да се плати един валяк. Не чакай идеалния момент и идеалния ресурс — започни с това, което имаш, и го прави добре. Величието често е страничен продукт на вярността в малкото.

Започни. Машабът идва по-късно.

2 Традицията е стратегия, не носталгия

Бялото облекло, тишината, липсата на реклами — всичко това прави Уимбълдън разпознаваем след 150 години. Силната култура не се пази в музей; тя се живее всеки ден, в детайлите, които другите смятат за маловажни.

Пази същността. Тя е твоята марка.

3 Промени формата, никога сърцевината

Покрив, „Ястребово око“, равни награди, електронни линейни съдии — Уимбълдън се променя непрекъснато. Но винаги така, че да остане себе си. Добрите лидери знаят кое е неприкосновено и кое може да се подобри.

Иновацията служи на мисията — не обратното.

4 Триумфът и Бедата са измамници

Над входа на Централния корт стоят думите на Киплинг. Победата не те прави безсмъртен, загубата не те унищожава. Новотна плаче през 1993 г. — и печели през 1998 г. Мъри плаче през 2012 г. — и печели през 2013 г. Характерът се вижда в това как се изправяш.

Не позволявай на резултата да определя кой си.

5 Тревата наказва колебанието

На трева топката е бърза и ниска, а времето за решение — минимално. Печели този, който е подготвен преди точката да започне. В живота е същото: решенията, взети в последния момент, обикновено са взети твърде късно.

Подготовката е смелост, разпределена във времето.

6 Издръжливостта е талант

Иснър и Майю играят 11 часа и 5 минути. Никой от двамата не е най-талантливият играч на турнира, но и двамата показват нещо по-рядко — способността да продължиш, когато всичко в теб казва „стига“.

Остани в мача още един гейм.

7 Спокойствието е оръжие

Борз губи тайбрека 16–18 във финала от 1980 г. и спокойно печели петия сет. Сампрас печели седем титли почти без емоция на лицето. Вътрешният мир не е липса на страст — той е страст под контрол.

Управлявай себе си, преди да управляваш мача.

8 Уважението е част от играта

Поклонът, ръкостискането на мрежата, тишината на публиката — Уимбълдън учи, че противникът е партньор, без когото победата няма смисъл. Голямото съперничество Федерер — Надал е и голямо приятелство.

Побеждавай с достойнство, губи с класа.

9 Вратата трябва да остане отворена

Алтия Гибсън, Артър Аш, равните награди, опашката, която дава шанс на всеки фен да види Централния корт. Уимбълдън е най-силен, когато е отворен за най-добрите, независимо откъде идват.

Култура, която изключва, остарява.

10 Шампионите се изграждат от треньори

Заг всяко име в таблицата има човек, който е хвърлял първите топки на едно дете. Тази серия е посветена на такъв човек — Асен Косев, който изгражда варненската тенис школа от 60-те години. Уимбълдън ни напомня, че щафетата между поколенията е най-важният мач.

Инвестирай в следващото поколение.

Малък речник на ценителя

АЕЛТС

All England Lawn Tennis & Croquet Club — клубът домакин, основан през 1868 г.

The Championships

Официалното име на турнира. Самите организатори рядко казват просто „Уимбълдън“.

Централен корт (Centre Court)

Основната арена, открита през 1922 г., с подвижен покрив от 2009 г.

Кръг на предизвикателството

Система до 1922 г., при която шампионът играе само финала срещу победителя от турнира.

Опашката (The Queue)

Традиционна опашка за билети в деня на мача, често с нощуване в палатки.

Хълмът (Henman Hill / Murray Mound)

Тревиеният склон до Корт № 1, откъдето хиляди гледат мачовете на голям екран.

Средният неделен ген

Почивен ден в средата на турнира; премахнат през 2022 г.

„Хората в понеделник“

Дни, в които гърждът премества мачове и публиката е от опашката — най-известният е финалът от 2001 г.

„Ястребово око“ (Hawk-Eye)

Електронна система за проследяване на топката; от 2025 г. отсъжда изцяло вместо линейните съдии.

Райзрас

Тревата на кортовете, 100% многогодишен английски райзрас от 2001 г., косена на 8 мм.

Розовото блюдо на Венера

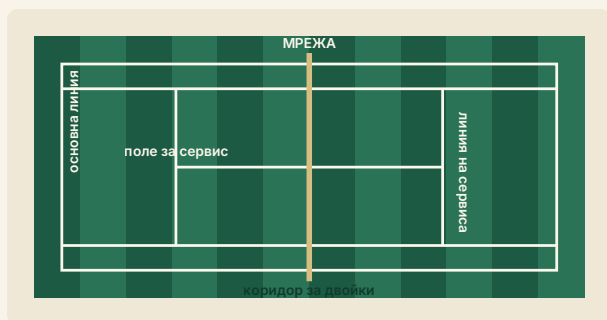
Трофеят при жените, изработен през 1864 г.

Уайлд карг

Покана за участие, давана от организаторите на играч без право на пряк вход.

Сервис и волей

Класическият тревен стил: сервис и веднага атака към мрежата.

Източници

Официален сайт на турнира: wimbledon.com — разгелу „History“ и „The Grass“.

Wikipedia (англ.): All England Lawn Tennis and Croquet Club; Wimbledon Championships; Centre Court; статии за отделните издания (1877, 1884, 1973, 2020, 2025) и финалите от 1980, 2008 и 2019 г.; Isner–Mahut match at the 2010 Wimbledon Championships; биографичните статии на цитираните играчи.

За 2026 г.: Al Jazeera (11.07.2026) — финалът Носкова — Мухова; Kuwait Times / AFP (12.07.2026) — финалът Синер — Зверев; CBS Sports и NBC — обзорни материали.

За Асен Косев: Българска федерация по тенис — bgtennis.bg (22.07.2022 и 30.01.2026); Petel.bg — „Черно море-Елит се гордее с купа на Европа“ (17.09.2013).

Цитатът на Ръдиард Киплинг („If—“, 1910) е от произведение в обществено достояние. Преводът на български в книгата е на издателството.

Фактите и резултатите са проверени към октомври 2026 г. Забележки и корекции приемаме с благодарност.

СЕРИЯ „АК ТЕНИС НАСЛЕДСТВО“

Серия на издателство КЛЕРОС за историята, културата и уроците на тениса — в памет на човека, когото варненският тенис нарича свой баща.

*„Ако посрещнеш Триумфа и Бедата
и с двамата измамници еднакво се държиш...”*

НАД ВХОДА КЪМ ЦЕНТРАЛНИЯ КОРТ

СЕРИЯ

АК Тенис Наследство